

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3198/2016. (X. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.638.489/2015/2. számú végzése és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.89.660/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben I. rendű felperes és az indítványozó (II. rendű felperes) a Fővárosi Főügyészség mint alperes ellen nyújtott be keresetet közérdekű adatok kiadása iránt. A keresetet a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.89.660/2015/2. sorszámú végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította, egyben rendelkezett arról, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [3] A végzés szerint a felperesek keresetlevele nem felelt meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 121. § (1) bekezdés e) pontjának, mert a keresetlevélben fel kellett volna tüntetni a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelmet, ezt nem pótolja a mellékletek tartalmára történő utalás. Másfelől az indítványozó szabályszerű ügyvédi meghatalmazást sem csatolt, mert az irodavezető ügyvéd az ügyvédi iroda képviselőjében nem vállalhat el és nem fogadhat el meghatalmazást saját magától mint II. rendű felperestől.
- [4] A felperesek fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 47.Pf.638.489/2015/2. sorszámú végzésével az első fokú bíróság végzését – eltérő jogi indokolás mellett – helyben hagyta azzal, hogy mellőzte az eljárási illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezést.
- [5] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az indítványozó meghatalmazása megfelelő volt, mert az ügyvédi iroda önálló jogi személyiséggel bír, függetlenül képviselője személyétől, így erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság által megjelölt elutasítási ok nem áll fenn. A Fővárosi Törvényszék szerint a kereseti kérelem pontatlanul volt megfogalmazva, abból nem derült ki egyértelműen a kikért adatok köre, tehát a kérelem határozatlanságát elsőfokú bíróságtól eltérő okból állapította meg. A jogerős döntés emellett leszögezte, hogy nem értelmezhető egyértelműen, hogy a felperesek milyen döntést várnak a bíróságtól, a kérelemben megjelölt tartalommal meghozható ítélet pedig nem lenne végrehajtható. A II. rendű felperes nevének pontos feltüntetésével kapcsolatban felvetett aggályokra reagálva azt is kiemelte a bíróság, hogy az I. rendű felperes megnevezése mellett a pertársakra utalás kellő megjelölés a végzések esetén. A jogi képviselő megnevezésének elmaradása nem ad okot a végzés hatályon kívül helyezésére.
- [6] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban előadta, hogy kereseti kérelmük szabályos és egyértelmű volt, elutasítása nem felel meg a józan észnek és a magyar nyelv szabályainak sem. Az indítványozó álláspontja alapján a meghatalmazás törvényességének, a kereseti kérelem célszerűségének, illetve a kívánt joghatás alkalmazásának elérésére vonatkozó vizsgálatnak csak tárgyalás keretében lett volna helye, így sérült a bírósági tárgyaláshoz való joga. A panaszos nézete szerint „a bírósági eljárás időszerűségét sérti”, hogy a közérdekű adatok kiadására és keresetlevele alapján tárgyalás kitűzésére még nem került sor, holott a soron kívüli eljárást törvény garantálja. Az indítványozó úgy véli, hogy a másodfokú bíróság „azért hagyta helyben az elsőfokú végzést, hogy ne kelljen a fellebbezési kérelemben előterjesztett [...] költséget megtérítenie felperesek javára”, ami sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Érvelése szerint nem tekinthető tisztességesnek a másodfokú eljárás azon okból sem, hogy „az elsőfokú bíróság a Pp. 124. § (2) bekezdés a) és b) pontja alkalmazása tekintetében fennálló hatáskörét vonta el azzal, hogy [...] nem osztotta annak jogi indokait”, de döntését helyben hagyta. Az indítványozó úgy véli, a másodfokú bíróság „nem mérlegelhetette volna felül az elsőfokú bíróság

álláspontját és további okot az elutasításra – hivatalból, az erre vonatkozó fellebbezés hiányában – nem hozhattott volna fel”.

- [7] Az indítványozó előadta, hogy sérült az emberi méltósághoz való joga (névjog) is, mert az elsőfokú végzés nem tüntette fel a nevét, személyére csak mint az I. rendű felperes pertársára utalt. A másodfokú bíróság pedig – fellebbezés ellenére is – figyelmen kívül hagyta e sérelmét.
- [8] A megjelölt bírói döntések az indítványozó szerint sértik az Alaptörvény R) cikk (2) és (3) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, a II. cikkét, VI. cikk (2) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a 25. cikk (1) bekezdését, a 26. cikk (1) bekezdését, a 28. cikkét, továbbá a Nemzeti Hitvallást is.
- [9] Az indítványozó a megjelölt végzések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszát az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján terjesztette elő.
- [10] Az indítványozó az Abtv. 28. §-a alapján azt is kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy mérlegelési jogkörében a Pp. 130. § (1) bekezdés *i*) pontja és a 124. § (2) bekezdés *a*) és *b*) pontjait is semmisítse meg. Álláspontja alapján e jogszabályi rendelkezések jogtalanul tesznek különbséget a perben jogi képviselővel vagy anélkül eljáró felek között, megsértve ezáltal az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz alkalmas-e az érdemi elbírálásra, azaz megfelel-e a befogadási feltételeknek. Ennek alapján arra a megállapításokra jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem befogadható.
- [12] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint előterjesztett alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírósági döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvénynek az indítványozó véleménye szerint megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány tartalmaz érdemi indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont]. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, amely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § *b*) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Ügyrend 30. § (2) bekezdés *c*) pont].
- [13] 3.2. Nem fogadható be azonban a panasz, ha az nem veti fel annak a lehetőségét, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történt volna, illetve, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésről volna szó [Abtv. 29. §]. Jelen esetben megállapítható, hogy az indítványozó a bíróságok tényállás-megállapítási és bizonyítékértékelési tevékenységét, valamint azok jogértelmezését támadja, érvelése pedig részben a döntések tartalmi kritikáját, részben a támadott végzések jogi következtetéseivel kapcsolatos kritikáját foglalja magában; a panasz érdemi és az Alkotmánybíróság által értékelhető alkotmányjogi okfejtést nem tartalmaz. A tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése azonban a bíróságok, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés. Az Alkotmánybíróság továbbá már a 3325/2012. (XI. 12.) AB végzésben kifejtette, ezzel kapcsolatos gyakorlata pedig azóta is töretlen, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. [...] [A]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban [...] a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].
- [14] 3.3. Az előbbieken túlmenően az indítványozó az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján kérte a Pp. megjelölt rendelkezéseinek megsemmisítését is. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint viszont az Abtv. 28. § (1) bekezdésére való hivatkozás nem minősül önálló indítványi elemnek, így nem dönt külön e kérelem befogadása tárgyá-

ban {3161/2014. (V. 23.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság ezért jelen indítvány esetében sem vizsgálta az Abtv. 28. § (1) bekezdésére alapozott másodlagos kérelem befogadhatóságát.

- [15] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány a fentiek szerint befogadhatósági akadályban szenved, az Alkotmánybíróság a kérelmet – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2016. október 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/500/2016.

